

Sygn. akt IV KO 81/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **E. D.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 września 2020 r.

wniosku Sądu Rejonowego w M.

z dnia 1 lipca 2020r., sygn. akt II K (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w K.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w M., wnosząc o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, wskazał na to, że oskarżoną w niniejszej sprawie jest E. D. – Kierownik II Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej w M..

W ocenie Sądu Najwyższego już sama powyższa okoliczność powoduje, że niniejszy wniosek zasługuje na uwzględnienie, gdyż sprawa, w której wniesiono akt oskarżenia nie powinna toczyć się przed sądem, z którym ściśle zawodowo i w konsekwencji towarzysko, powiązana jest jedna ze stron.

Może to nasuwać wątpliwości co do bezstronności takiego sądu, a interes wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym, aby tego rodzaju wątpliwości były w miarę możliwości redukowane.

Sąd Najwyższy zauważa też, że sprawa związana z ustaleniem właściwości sądu i oceną wniosków o wyłączenie składanych przez poszczególnych sędziów toczy się zbyt długo. Jeszcze istotniejsze jest zaś to, że instytucja unormowana w art. 37 k.p.k. nie może stać się narzędziem do kontestowania rozstrzygnięć sądów wyższej instancji wydawanych w trybie art. 41 k.p.k. itp. W niniejszej sprawie jednak konsekwencja w dążeniu do wskazania do rozpoznania sprawy przez inny sąd niż ustawowo właściwy miała swoje uzasadnienie.

Stąd decyzja Sądu Najwyższego o uwzględnieniu wniosku. W realizacji powyższego Sąd Najwyższy wskazał jako właściwy do rozpoznania sprawy Sąd w K..

Kierując się powyższymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.